

զայլն Սարգսի: Ով խափանէ գ-
վերադրեալ՝ նզովսն առցէն»:
(«Սանահիբի...», Կարօ Ղաֆաղարեան, էջ 174):

Թ Ի Ի 4

«(Սանահիբի) Մեծ կամ Աստուածածնի դաւիթ: Մեծ դաւթի միջին
թաղի հարաւային մասում».

«Ի թու(ին) ՈԿԴ (1215)

Ես՝ Կոստանդ, որդի Գրիգորո, թուն (Համադ)ասպեկնց, եկի Սանահիբս,
եւ մեծաւ յուսով ետու յԱ(ստուա)ծածնիս զ(արդիւնս) վասն հոգոյ իմոյ իմ
հայրենեցն: Եւ առաջնորդ ս(ուր)բ ուխտիս եւ (միար)անքս ընկալան եւ
հա(ս)տատեց(ին) . . . աւ տաւն զս(ուր)բ ծա(նդարդարին) ամէն եկեղեցիքս
ինձ պատար(ազել զ)Բ(րիստո)ս (մ)ինչ ի կատարած աչ(խարհի: Որ) զիմ
յոյս խափանէ, Յուդա եւ ս(ա)տանա եղից(ի) . . . : Առա-
ջնորդք ս(ուր)բ ուխտիս հ(այր Փիլիպոս եւ վար)դապետ Գրիգոր եւ զլուխ
տանն տերունի վարդա(պետաւքս եւ միար)անաւքս (հա)-
ստատեցաք զինդիր(ն Կոստանդի): Ով խափանէ նզոված է»:

(«Սանահիբի...», Կարօ Ղաֆաղարեան, էջ 121):

Թ Ի Ի 5

Սանահիբի «Գրատան նախադաւթի հիւսիսային պատին».

«Ի թուիս 2 (1251): Կամաւն Ա(ստուծո)յ, ես՝

Գրիգոր իշխան միարանեց-
ա ս(ուր)բ ուխտիս Սանահիբս, Աւէտի-
ս վ(ար)դ(ապետ) եւ միարանքս ետուն մեզ
Բ(2) պատարազ ի տաւնի Տրդատա Թ(ա)զ(աւոր)ի:
Որ խափանէ դատի ի ա(հառն)է»:

(«Սանահիբի...», Կարօ Ղաֆաղարեան, էջ 153):

Թ Ի Ի 6

Շիրազիոյ (Միացեալ Նահանգներ) Համալսարանը պահուող Կար-
միր Աւետարանին մէջ վատ գրչութեամբ, գրեթէ շեղազիր կայ հետեւեալ
դժուարընթեռնելի դրութիւնը, որմէ տող մը, թերթին վերի մասին կտրա-
տումին պատճառաւ, թերի է, իսկ կախման կէտերով մասերը կը պակսին.

«
ու մարծպանս Մամիկոն . . .
րված շիկայհարա ա(ստուա)ծածին
որ էս որ առաջ եղել մէջում յարկ
ից զէս եկեղեցիս ընդ խորանի
ին արարեալ արդ մեք զէս խոստացէք
. . . զհեկահարոյ ա(ստուա)ծածինն ետ
յիւր հոգովն ի ծարխանորոք(?) եւ տվ(ի)
զսպասաւորք եկեղեցոյս Դ(4) աւր ժամ 2 . . .
ին ա(1) աւրն հաւր մերոյ հասանայ եւ . . .
աւրն եղբաւր մերոյ սեւադէի եւ
Բ(2) աւրն մաւր մերոյ Մամխաթու(նին):
Արդ թէ յիմոց կամ յաւտարաց
կամ ելազգեց զէս զիրս խափանել